

I øvrigt opretholdes de gældende tilsynsbestemmelser.

Til § 15.

Bestemmelsen fastslår statskattedirektoratets revisionsbeføjelser og svarer til landsskatteretslovens § 3, stk. 2.-5.

Ændring af de af ligningskommissionerne foretagne ansættelser som følge af den statslige revision skal efter forslaget foretages enten således, at ligningskommissionen bemyndiges til at ændre ansættelsen eller således, at sagen forelægges ligningsrådet. I det omfang skatterådet ved kendelse har taget stilling til en ansættelse, kan ændring af ansættelsen som følge af revisionen alene foretages af ligningsrådet.

Til § 16.

Bestemmelsen svarer til landsskatteretslovens § 4, stk. 2 og 3.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til landsskatteretslovens § 3, stk. 2, sidste pkt. og amtskatterådslovens § 5 og opretholder adgangen til at afgøre en efterbetalings-sag forligsmæssigt uden ændring af ansættelsen.

Til § 18.

Bestemmelsen træder i stedet for amtskatterådslovens § 3 og § 4.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til, at statskattedirektoratet kan delegerer sine beføjelser til amtskatteinspektorerne, og der skabes herved mulighed for en løsning af opgaverne på lokalt plan.

I bestemmelsen i *stk. 4* pålægges det amtskatteinspektorerne at yde sekretariatsbistand til alle skatteråd. Det vil sige, at den nugældende ordning, hvorefter et skatteråd kan træffe aftale med en kommune om sekretariatsbistand, ophæves. Da København og Frederiksberg ikke er undergivet amtsinddelingen, opretholdes den nuværende ordning, hvorefter disse kommuner yder sekretariatsbistand til de respektive skatteråd.

Efter bestemmelsen i *stk. 5* åbnes der adgang for en ligningskommission til at få bistand hos et amtskatteinspektorat. Når skatterådene trækkes tilbage fra det direkte ligningsarbejde vil der under en etledsligning i kommunalt regi være kommuner, hvis størrelse gør det økonomisk u hensigtsmæssigt at have specialister på alle områder, f. eks. dele af selskabsligningen og fortolkning af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det bestemmes derfor, at amtskatteinspektorerne efter begæring yder bistand. Ministeren fastsætter retningslinier herfor.

Kapitel 4.

Landsskatteretten.

Bestemmelserne i dette kapitel svarer til landsskatteretslovens §§ 7-15 med de ændringer, der blev foreslået ved lovforslag nr. 127-1975/76 med undtagelse af dette forslags nr. 2 om ændring af vote-ringsreglerne, der ikke ønskes genfremsat. Der henvises til folketingstidende 1975-76, sp. 3175 og 4418 og Tillæg A, sp. 2273.

Det foreslås, at fristen for klage til landsskatte-retten forlænges, og at landsskatteretten gøres kompetent til at træffe afgørelse om, hvorvidt en klage kan optages til behandling uanset fristoverskridelse, ligesom der foreslås indført lovregler om landsskat-terettens kompetence til at kunne genoptage alle-rede afgjorte sager.

Den i forretningsordenen for landsskatteretten foreskrevne pligt for retten til at begrunde afgørel-serne foreslås optaget i loven.

Til § 20.

Bestemmelsen svarer til landsskatteretslovens § 7.

Til § 21.

Det foreslås lovfæstet, at afgørelser, der går ud på afvisning af en indkommen klage, skal kunne træffes af retspræsidenten, en retsformand eller en kontorchef.

Afgørelser, der vedrører andragende om genoptagelse af en påkendt klage, skal kunne træffes af retspræsidenten eller en retsformand.

I øvrigt svarer bestemmelsen til landsskatteretslovens § 8.

Til §§ 22 og 24.

Bestemmelserne svarer til landsskatteretslovens §§ 9 og 10 a med de tidligere foreslåede ændringer.

Fristen for klage til landsskatteretten foreslås forlænget til 8 uger for at undgå en del kortvarige fristoverskridelser på grund af sygdom, ferie o. lign. Herefter vil der kun i sjældne tilfælde være grundlag for at se bort fra overskridelse af fristen.

Til § 23.

Bestemmelsen svarer til landsskatteretslovens § 10 med den tidligere foreslåede ændring, hvorefter den eksisterende adgang for en skatteyder til at klage til landsskatteretten over en anden skatte-yders formentlig for lave skatteansættelse ophæves. Bestemmelsen stammer fra en tid, hvor skatteansættelser i vid udstrækning blev fremlagt til almindeligt eftersyn, eksempelvis i tilfælde, hvor behørig